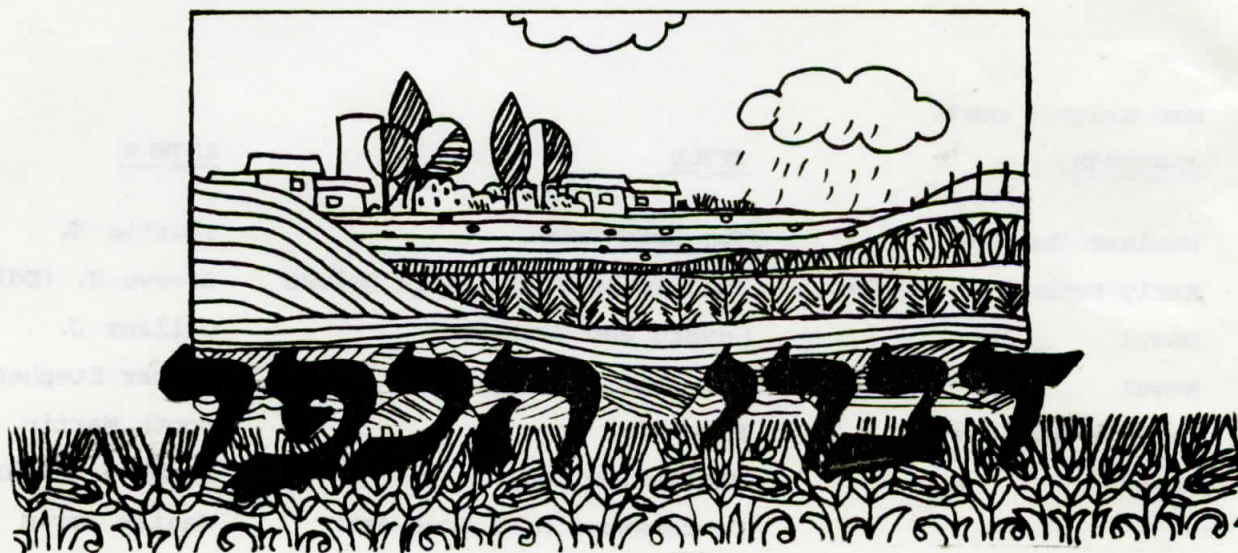

פ ת ג ס ה ש ב ו ע :

קיבוץ הוא צורת חיים בה אתה יכול להשאיר
ארנק מלא כסף על השכיל ולמצוא אותו כעבור
שבוע.

לעומת זאת, אם תשאיר מטריה שם, לא תמצא
אותה כעבור שעה....

(מ.אמין)

(בעקבות "בבית", עלון כפר בלום)

באיחולי שנה משופרת בכל השטחים - לכל קוראינו.
המערכת

New Books -- cont.

<u>CONTENTS</u>	<u>TITLE</u>	<u>AUTHOR</u>
Nuclear Thriller	The Gold Crew	Scortia T.
Early Detective Stories	The Rivals of Sherlock Holmes	Greeve H. (Edit.)
Novel	Lovers and Gamblers	Collins J.
Novel	Dog Tags	Becker Stephen
Novel - Hong-Kong W.W.2	Hiroshima Joe	Booth Martin
Novel	The Radiant Way	Drabble Margaret
Thriller - S.Africa	Confessions of a Good Arab	Kaniuk Yoram
Novel	A Song in the Morning	Seymour Gerald
	Rainsong	Whitney Phyllis A.

פִּינֵת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

שם הסרט : אמריקאית בפריז AMERICAN DREAMER

בימוי : דיק רוזנטל

משחק : סום קונטי, ג'ובת ויליאמס, ג'יאן קארלו ג'יאניני

זהו מעין סרט הרפתקאות רומנטי. מעשה בסופרת חובבת לסיפורי מתח שזוכה בפרס נסיעה לפריז. בפריז היא חוטפת מכה ממכונת ומתעוררת בדמותה של רבקה ריאן, שעל שמה היה הפרס. מכאן מתפתח הסיפור לז'אנר סרטי הריגול והמתח נוסח קרי גראנט וגרי קופר, כאשר הדמות הגברית הקשוחה מגלם מיוזענו סום קונטי, הזכור לנו לטוב מהסרט "ראובן ראובן". פריז מצולמת כבירת התרבות המערבית, ערש הדיפלומטיה, הריגול, הקאוויר, השמפניה ונשפים עד אור הבוקר. בידור מקצועי ומהוקצע. צאו לבלות, אף אחד לא יזרוק עליכם אבנים כשתלכו לסרט.

1. (ומאה שערים) סרטים

חזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

27.12. גב' יפה וייס

28.12. משה בן-חיים

פיליס קולט

מיכה ליפשיץ

30.12. שוש בן-צבי

31.12. גלית כהן (נכדת מ.
מנדזיגורסקי)

1.1.88. ישראל אבידור

ג'ודי פרס

רוני בוטו

אור חייט

שירן הרמץ

י ו ם - נ י ש ו א י ן

27.12. הלן ומיכה ליפשיץ

2.1. הנרי בן-יהודה

בוב הרט

יהונתן ארנולד

יהודית וינגרד

"דפי זהב" 1988

אם מישהו נוסע ברכב שלנו לחיפה במשך ימי השבוע ומוכן להיכנס לבניין של "דפי זהב" ולהביא עבור המשק את הספרים החדשים לשנת 1988 - אנא שיודיע על כך במזכירות.

עד כה הספרים היו נשלחים בדואר. שיטה זו הופסקה לאחרונה ועלינו לאסוף את הספרים בעצמנו. היות וישנן הרבה נסיעות לחיפה, יהיה זה מיותר לשלוח רכב באופן מיוחד.

המקום פתוח בימים א'-ה' בין השעות 8.00-13.00 והוא נמצא למטה, בחיפה.

חודה מראש
עובדות המזכירות

מה נשמע?

* ובכן, בלי נדר, נוסף השבוע סיפרה למנין השנים של הגויים ונת-חיל לכתוב, בשעה טובה, 1988. האם באמת כבר עברה שנה מאז -

- התווכחנו בלהט על הוספת הפלוריד למי השתיה?

- עברה המספרה למעונה המפואר?

* - הוצאנו את "גליון האלף" של "דברי הכפר"?

* חגגנו את חג החנוכה כמו שצריך. תחילתו בתהלוכת לפידים (בניצוחו של מרדכי ובביצוע הנעורים והנעורונים,

* לפי המסורת המתחדשת). ההמשך בסבא מדליק (נרות), מסיבות מכל הסוגים, "לאטקס" בשבת בצהריים, סרטים לכל טעם. המסיבה המרכזית התקיימה הפעם במוצ"ש דווקא, בצורת אירוע פעיל לכל המשפחה. מי שלא העיז לרוץ בין סי-פות הגשם כדי להגיע לחדר-האוכל -

* הפסיד. איך זה? רק לפני חודש התקבל לחברות וכבר אוסף צוות עוזרים ומכין לנו מסיבות? מי שמכיר את מנחם ו. מימיו אצל השכנים, לא מתפלא.

* באחד מימי חנוכה הכינו אביבה ג. ו"בנות" המסבב כ-600 סופגניות, ארזו היטב ונסעו ל"גדר הטובה". שם חילקו חלק לפלוגה של אלון. אח"כ נסעו וסיפ-סו לפלוגת המילואאים מניקים של שמעון פ. וכשראו שעדיין בשארה "סחורה" סטו בדרך הביתה לחורשת סל והפתיעו את "ילדי הנח"ל" שם. כולם נהנו.

* ביום שני, יום השביתה הכללית במיג-זר הערבי, נתיתמו גם אתרי הבנייה אצלנו. מפחיד.

* במשך החופש מתכוננות מורדת בית-הספר המקומי במרץ לימים המרוכזים הבאים בנושא "40 שנה כפר הנשיא" - ומה יהיה בשנה הבאה? אוי, קשה לחשוב על זה. (ג'וליה מבטיחה אסיפה/אסיפות בנושא עתיד בית-הספר המקומי בזמן הקרוב).

השבוע הזמינו האולפניסטים את כל "ההורים" למפגש סיום. לא נדגיש כל-כך בהיעדר האולפן, כי ה"שנתים" נשארים אצלנו עד הקיץ. בגליון זה כותב יואב פ. על "אולפן אורן" שמתוכנן להתחיל בו בקיץ.

בדיר הצאן שלנו, כידוע, הכול ממוחשב, לטוב ולרע. השבוע, כשרצו לערוך בדיקות פוריות, התקלקל פתאום המכשיר. בדיקות העלו שמשפחת עכברים התנחלה בקרביו של המחשב וגרמה לשיתוקו. המתנחלים האלה...

נו, לפחות בצורת כבר לא תהיה. דוד ניל מהסלביזיה הלבנונית הבטיח וקיים. רוחות, ערפל, חשש לשטפונות, חשש להחלקה, ים סוער, גשם. כיממה של 23/12 ירדו 50.3 מ"מ! סה"כ עד יום ד' - 163,8 מ"מ, לפי פרנק ו. הגענו כעת לממוצע השנתי לעונה זו.

עומדים על הפרק הדיונים במצב הכלכלי, והמרתון החברתי קורם עור וגידים. נקווה שהחברים יפעילו את זכותם להשפיע ולהכריע במלוא הוצמם.

שבת שלום
ותהיו בריאים -

א נ ג ה

סמל לשנת ה-40 לכפר הנשיא

בזה אנו מזמינים אל כל הציבור להשתתף בתחרות "סמל ה-40" לקדאת החגיגות בשנת 1988. הסמל שייבחר יופיע על-גבי חולצות, כרזות והזמנות. התאריך האחרון להגשת הצעותיכם -

1.3.1988

אלזה
בשם צוות החגיגות

אני כבר לא קורא עיתונים.

כן, ואמר לי שאני מתנהג כבת-יענה ואני עונה, שאין כאן חול מספיק. אבל אם מתג זה של בת-יענה מסמל בריחה מהמציאות, אז אין אני היחיד שמתנהג כך, כי בעצם לא זקוקים לחול כדי לברוח מהמציאות. במדינתנו הנאורה דוב עצום ונורא עושה כך. בהתייחסות של רוב זה למאורעות של הימים האחרונים בגדה המערבית וברצועת עזה אינה בריחה מהמציאות? אז חשבתי, לשם שינוי, שאנסה במילים מועטות להסביר בעלוננו, איך אני מתייחס למציאות, למרות זה שבאמת אינני מסוגל לקרוא עיתונים כבר זמן רב.

נדבר קודם על מוסר, תאמינו או לא. פרופסור לייבוויץ, מיד לאחר מלחמת 67, לא חידש עבורי שום דבר כאשר אמר אז שאי-אפשר לנהל שלטון כיבוש ולהישאר מוסרי. וכאשר אני מצטט אותו מדי פעם בשידות עם אנשים והם אומרים לי "אבל תראה מה שהם עושים לנו", אני מנסה להסביר להם שהדאגה שלי היא למוסר "שלנו" ולא "שלם". ואז השיחה נהפכת לזיכרון ואני מפסיק, כי אינני משתתף בזיכרונות בענייני מוסר. שיחה כן, וזיכרון לא, כי מזמן למחתי שאין להילחם עם בורות ודעות קדומות, כי אי-אפשר לשכנע. כאשר זה מגיע למצב כזה, הולכים הביתה, לוקחים ספר, ממלאים כוסית ויחכים. היות ושירה, במשך דורות רבים, ביטאה נושאים מוסריים בצורה התמציתית והרגשית ביותר, אולי חברים יבינו את מצב רוחי אם יקראו שיר בשם "אני מורה לל-שון עברית מובסת" ב"שדמות" האחרון.

לפני שאגיע למסרה התכליתית של דברי, אני דושה - אחת ולתמיד - להכניס לאר-כון את הסיסמה "גבולות ביטחון". לאחר מלחמת צרפת-פרוסיה בשנת 1970, כתב הוגה דעות מבריק כדלהלן: "אם קובעים גבולות על בסיס שיקולים צבאיים, לא יהיה סוף לתביעות, כי כל קו צבאי בהכרח יקרו ואפשר לשפר אותו דק ע"י סיפוח שטחים נוס-פים. אי-אפשר לקבוע גבולות אלה באופן הוגן או סופי, כי או המנצח או המנוצח ינסה תמיד לשנות אותם. ולכן, קביעת גבולות אלה בהכרח מכינה מלחמות חדשות."

אני מכריז בקול רם שעליתי ארצה לחיות במדינה שהיא הן יהודית והן דמוקרטית. ואני שואל: "מה אנחנו נעשה עם מליון וחצי ערבים פלסטינאים שחיים בשטחים הכבו-שים בגדה המערבית ובחבל עזה, ששונאים אותנו שינאת מוות ולעולם לא יסכימו להי-כנע לשלטון ישראלי?" אני מקווה שאין אף אחד אצלנו שמשלה את עצמו ששינאה זו לא קיימת. לא רק קיימת, אלא עם המשך התנהגותנו ושליטתנו בשטחים הולכת ומתחזקת. אז לאלה בתוכנו שמאמינים ב"ארץ ישראל השלמה" ישנן שתי אלטרנטיבות:

1) שבארץ ישראל השלמה הערבים בשטחים יחיו בלי זכויות דמוקרטיות, כי כעבור כ-20 שנים הערבים יהיו את הרוב במדינה זו ואיך נוכל לתת להם זכויות דמוקרטיות מלאות? מה, יתנו לכל הפליטים לחזור ללוד, רמלה, יפו, צפת, הגליל, בית שאן, באר-שבע - ויפסיקו עליית יהודים ארצה? מובן שלא נוכל לאפשר מצב כזה, לכן אין להם זכויות דמוקרטיות ואין מדינת ישראל מדינה דמוקרטית.

2) שבארץ ישראל השלמה, תאמינו או לא, כן ניתן לערביי השטחים זכויות דמוק-רטיות. ואז, מובן מאליו, אין מדינת ישראל מדינה יהודית.

אלה הן שתי האלטרנטיבות לארץ-ישראל השלמה. כמובן, אינני נכנס לאפשרות של טרנספר או גירוש לפי \$ 20,000 לראש. עם כסף הכול אפשר, גם לבצע גזענות מירבית. אני מבקש סליחה מחברים, אם אני כותב סיכום זה בצורה כה פשטנית, אולי לא מנומקת מספיק, מה גם שאינני מביא כאן דעות של מומחים למיניהם, אבל זאת המציאות, והמ-ציאות היחידה שלנו. בכוונה אינני מעלה אפשרות של מלחמת "שחרור" על-ידי ארצות ערב. חלילה וחס.

ואתם שואלים אותי מה לעשות? אגיד לכם בשלוש מילים: "לצאת משם, ומהר".

שלום

משה בן-חיים

בדרך ארוכה-הביתה.

סנטה מוניקה - קליפורניה
7.12.87

לכולם שלום!

זהו המכתב השני בלבד שאני כותב במשך חמש שנות שהותנו בקליפורניה. אך הוא אולי החשוב ביותר, בתקווה שתבינו אחרי שתקראו אותו.

מחר הוא יום גדול בחיים שלנו. אנחנו עוזבים את ארה"ב סופית, לאחר שבמשך 5 שנים גרנו, למדנו, עבדנו וכן חיינו את דרום-קליפורניה. תמיד, כששואלים אותנו איך זה לחיות בארה"ב אנחנו עונים שאנו לא יודעים, אבל שיש לנו מושג איך זה, לחיות בדרום קליפורניה. ראשית, ארה"ב היא כל-כך גדולה ולמרות שכולם מדברים אותה שפה היא שונה ומשונה לאורכה ולרוחבה. זאת רק גילינו לאחר טיול שערכנו בקיץ שעבר.

כבר לפני שנה וחצי קנינו "VAN" משומש וריק והפכנו אותו למיין בית זמני בפנים, עם מיכל מים וכיור, צידנית גדולה בתור מקרר וכן גזיה גדולה לבישול. אילנה תפרה וילונות לחלונות ואני סידרתי שטיחים מקיר לקיר וכן בידוד טוב לתקרה ולרצפה.

כיווני עזבנו סופית את אירווין (IRVINE), העיר שבה גרנו במשך 4½ שנים ועלינו צפונה לאורך החוף עד קנדה. משם חצינו מזרחה עד שהגענו למיסיסיפי ואז ירדנו לניו-אורלינס, שלכל הדעות אחת הערים המקסימות ביותר בארה"ב משם המשכנו מזרחה לפלורידה ולאחר שמצאנו איחסון למכונית, ואז באנו לארץ לשישה שבועות, וזאת אני מספר לכל אלה שלא כל-כך שמו לב לעובדה שהיינו במשך הקיץ. היה מאוד חשוב לנו. למעשה כבר החלטנו שאנחנו חוזרים למשק. כל הציוד הצנוע שלנו כבר נארז ונש-לח לארץ, אבל היה חשוב לחזור, לראות את המשק, לדבר עם חברים ולהביץ לאיזה כי-וון המשק מתקדם. היו הרבה דברים שהשתנו בשבילנו. המון מהחברים הטובים שלנו הם בעלי משפחה וילדים. היו כאלה שהם בעלי תפקידים מרכזיים במשק, וכאלה שבכלל לא נמצאים יותר. בכלל גילינו שהמשק נראה אחרת לאחר שהייה ממושכת מחוץ למשק. עכשיו אנחנו שוב בחוץ ושוב ניתנת לנו האפשרות להסתכל מבחוץ ולבחון את האפשרויות שמהן נצטרך לבחור.

חזרנו לפלורידה ואספנו את ה-VAN והתחלנו לטפס לאורך החוף המזרחי דרך ג'ורג'יה וצפון-קרולינה על הרכס של הבלו-רידג' והשלכת המפורסמת בשלל צבעיה. מסגול ואדום מבריק עד צהוב בהיר בהיר וירוק עמוק, שמזכיר שפעם הכול היה ירוק. הנוף משגע והכול כמעט יותר מדי מדהים. לאחר שבוע מגיעים לקייפ-קוד דרומית-מזרחית לבוסטון, המקום שבו הכול התחיל, המקום שבו גילו שישנה עוד ארץ שבה אפשר להתחיל מחדש ולהקים בית משלך. גילינו שגם אנחנו עומדים בפני אותה החלטה, רק שעדיין לא בחרנו. האמת היא שכך החלטנו, רק שעוד לא סיפרנו לאף אחד ולכן אני יושב פה בדירה של רינה (האחות של אילנה) בסנטה מוניקה, כל-כך רחוק מהבית. היום אנחנו יודעים שמקומנו בכפר הנשיא. היום אנחנו יודעים, שמה שאנחנו באמת רוצים הוא לחזור לכפר הנשיא, להקים משפחה ולהשתלב בחיים החברתיים בקיבוץ. גילינו שזה חסר לנו כל-כך במשך השנה שלנו פה ב"גלות".

האמת היא שבמשך השנתיים האחרונות התמזל לנו המזל, כי משה ועירית גרשמן החליטו לנסות את מזלם בלוס-אנג'לס וכמובן שהם הפכו להיות חלק גדול וחשוב מה-חיים שלנו פה. הם עזרו לנו מוראלית ולמי שגר בחוץ לתקופה ארוכה לא צריך להסביר את העידוד של חברים קרובים מהקיבוץ שגרים בקרבתן. הם חברים טובים מאוד שלנו ורק מקווים שעד שאנחנו נחזור הם גם יהיו כבר בדרך חזרה הביתה. נוסף להם היו לנו עוד חברים טובים כמו גייל סופר, דורי, ואפרת ורנן ואורלי.

(המשך בע' 5)

(בדרך ארוכה הביתה - המשך)

זהו. מחר ממריאים לניו-זילנד ולפני שאספר לכם על התוכניות שלנו רק רציתי לספר לכם איך ביזבזנו את הזמן שלנו פה.

אני עבדתי בחברת רהיטים גדולה והובלתי רהיטים לבתים של קליינטים וכך תיקנתי רהיטים, כולל ריפוד ועץ. לאחר שנה קיבלתי תפקיד של מנהל מחסן (מיץ איציק עדר). אילנה למדה לתואר ראשון באוניברסיטה וסיימה בהצטיינות עם תואר באקולוגיה והיסטוריה. לי התמזל שהיתה מכלילה אזורית קרובה שהציעה קורסים בערב, אז הספקתי לקחת כמה קורסים במחשבים וזה היה חשוב, כי גיליתי עולם חדש שהקסים אותי ונתן לי רעיונות לקראת החזרה למשק. נוסף לכל זאת שנינו לימדנו בבתי-כנסת שונים וכך נתנו שיעורים פרטיים לקראת בר/בת-מצווה וזה עזר לנו לחסוך את הכסף לטיול שבו אנחנו נמצאים כרגע.

אז זהו. ממחר אנחנו בניו-זילנד לשישה שבועות, משם לאוסטרליה לבערך חודשיים. אנחנו נתחיל לטפס למעלה, כשהכוונה לעבור דרך סין ורוסיה ואז לחזור לאנגליה ביו-לי ומשם למשק. האמת היא שישנה יותר אינפורמציה בקשר לטיול שלנו אצל תמיר ואנחנו כותבים לו כל הזמן. אז מי שרוצה לדעת עוד על התוכניות או הטיול - זה באמת פשוט, אפשר לפנות אל תמיר יום או לילה והוא ישמח לשתף אתכם בתוכניות שלנו או בכלל לשבת על כוס קפה דעוגה.

או קיי, המטוס כבר מחכה ואנחנו חושבים הרבה על החזרה למשק. אז לכל החברים שלנו שנתנו להרגיש כל-כך בבית בקיץ שעבר המון תודות. אתם באמת עזרתם לנו להחליט שאנחנו בדרך הביתה.

מתגעגעים

רפי ואילנה

לבנים המשוטטים שלנו.

בעקבות המכתב הנ"ל אנחנו פונים אליכם בבקשה -
תנו סימן חי יס.
שיתפו אותנו במעשיכם, חוויותיכם, ציפיותיכם.
הרי אתם מרחיבים עולם, ולנו, היושבים בבית,
חשוב לדעת מה עובר עליכם. גם אם תסכימו שית-
פרסמו קטעים ממכתביכם אל קרובים וידידים, תציינו
זאת, ונשמח להדפיס.

המערכת

נ.ב. וכמובן "דברי" ירדוף אתכם בכל אשר תלכו!

האולפן כהרפתקה.

המחזור הראשון של "אולפן אורן" ייפתח ביוני אצלנו. השם המלא של האולפן הוא "מכון האומנויות לחוויה יהודית". האולפן מהווה נסיון חדש בשבילנו, אך שורשיו עמוקים. עקב חרדה בקרב יהודים אמריקאים לגבי הזהות היהודית ה"צולעת" של הנוער, קמה יוזמה חדשה בוועדת החינוך של הסוכנות היהודית. נערך סקר מקיף, שבו נמצא שהאולפן בקיבוץ הינו חוויה בעלת עוצמה רבה ביכולתו להשפיע על גיבוש זהות יהודית אצל נוער אמריקאי. יחד עם זאת הובהר, שהאולפן סעון שיפור ושכלול, כדי שהוא יממש את הפוטנציאל שלו.

בארץ מספר המשתתפים באולפנים הולך וקטן. מתוך 60 אולפנים קיבוציים נסגרו 15 והיתר מתקשים להתקיים כראוי. על הרקע הזה נולד הרעיון של "אולפן אורן". מסקנות הסקר הראו, שדגש על התמחות בתחום מושך וחומר שיוצג בשפת האם של המש-תתף הם שני מרכיבים אשר ימשכו מספר יותר גדול של משתתפים יותר מוכשרים. ארבע התמחויות הוגדרו, ביניהן האומנויות. אחרי תחרות קצרה כפר הנשיא נבחר כקיבוץ שבו יתנהל "אולפן האומנויות" הראשון.

הסטודנטים יגיעו בקבוצות של 40, לתקופה של שלושה חודשים. שליחים בארצות דוברי אנגלית יגייסו צלמים, עוסקים בקרמיקה, ציור וריקמה ועבודות עץ.

השבוע של האולפנים ייראה כך: לסירוגין ילמדו בבוקר וישתתפו בסדנאות אומנות אחה"צ, למחרת יעבדו יום שלם בענף במשק. כך 4 ימים בשבוע. בימי חמישי ילמדו או יעבדו חצי יום ובחצי השני ובימי שישי ילמדו אקטואליה, ציונות, קיבוץ ונושאים המגשרים בין האומנות לבין מדינת ישראל.

צוות האולפן יהיה בהרכב הקבוע בתוספת אומנים מהקיבוץ. טיולים, ביקורים במוזיאונים, ביקורים אצל אומנים ישראלים ועבודה אומנותית בשדה יהיו חלק מהחוויה.

האתגר בשבילנו לא קטן. הציפיה שלנו היא שהאולפן ימשיך סטודנטים מוכשרים, חבר'ה על רמה. הם גם עלולים להיות צעירים לא פשוטים ("ארטיסטים") והמטרה היא לחרוט בהם חוויה, תוך שלושה חודשים, שתנער אותם לעומק, שתשנה את תפיסתם את עצמם כיהודים. אם הדגם החדש יצליח - קיבוצים אחרים יקנו את הרעיון.

זהו מפעל ציוני מהדרגה הראשונה. הסוכנות משקיעה המון כסף בנסיון: אנו נקבל כ-20,000 \$ במשכורות, שירותים ואמצעים. לכל מחזור, כלומר 60,000 \$ בשנה. יהיה חשוב שהקיבוץ כולו ייערך לקראת האולפן הזה במשך החודשים הקרובים. נפנה לחברים ולמוסדות שונים בבקשה לשיתוף פעולה.

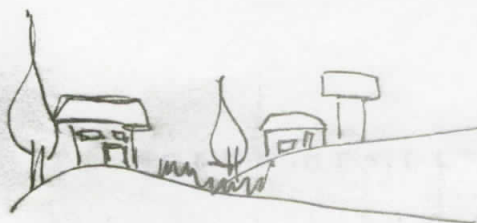
דוגמאות של חומר הסברה שהופץ בגולה תלויות על הלוח של סדרן העבודה. בשאלות והערות אפשר לפנות אלי.

י ו א ב

מס' ציפ"מ תש"ב

שינוי מספרי טלפון	
829	מיכל סגל
582	אמיר גולן

כותבת.....

מדברים על משבר הפוקד קיבוץ זה בקשר לעזיבת חברים, לשנת חופש, ובכלל. אין להזדעק מהמספר הרב של היוצאים. פשוט מקרה הוא, שמספר כה רב של חברים מסיבות שונות ומגוונות בוחר דווקא עכשיו לעזוב.

עדיף שייצאו להתאורר, לחפש את החסר להם, להגיד לעצמם שהם עושים מה שהם מוצאים לנחוץ לעשות עם עצמם, מאשר שיישארו מתלבטים וכואבים ובאי-יכולת ביטוי למשאת נפשם.

אין זה בריא להסתכל בזעם על היוצאים ולראות בהם כוגדים הנושטים ספינה טובעת. עדיף שייצאו מאשר שיישארו עם תסכולם וכל ביטויים העצמי יאמר מרירות על אי-מילוי צורך נפשי לשינוי. אנשים כאלה יכולים להיות "גייס חמישי", ז.א. לנסות לסכל כל נסיון לניהול חיי קיבוץ תקינים, שלהם ושל אחרים. אין זאת או-מרת שיש בידם הסיכוי להצליח; אבל חוסר רצונם לשתף פעולה מהווה "גייס חמישי". יותר מסוכן למנוע בעדם לצאת מאשר לאשר ב"חותמת גומי" כל בקשה ליציאה לחופשה.

אין לראות בהם נושטי קיבוץ, שברגע שהם עוזבים צריך לנתק כל קשר איתם וש"לא יבלבלו את המוח" עם יציאתם. צריך לשמור על קשר עם כל עוזב, רק משום הסיבה שהוא יכול לחזור בעתיד הקרוב או הרחוק, וכל שמירה על קשר מהווה אגד נוסף לקשר הקיבוץ עם החוץ הלא-קיבוצי.

אני מחזיקה אצבעות להצלחתם של היוצאים ומקווה לראותם שלמים עם עצמם בחזרתם. עדיף ששלושת רבעי קיבוץ יתלבטו וייצאו לשנת חופש, למצוא את דרכם ולמלא את רצונם, ושרבע מחברי הקיבוץ הנוותרים יהיו שלמים עם עצמם ועם דרכם הקיבוצית, ושיידעו לקבל בחוזק את הזעזוע. מאשר קיבוץ ששלושה רבעים מחבריו מתלבטים בלי יכולת למצוא את דרכם, דבר שיקשה על השלמים עם עצמם להחזיק את הקיבוץ.

המשבר הפוקד את הקיבוץ הזה אינו המשבר הפוקד את התנועה הקיבוצית. הקיבוץ הזה עדיין לא הגיע לחוסר כל, כדי שחברים יעזבו מתוך רצון להשיג יותר. המשבר הנוכחי הוא תוצאה של אוסף מקרי של חברים, שמתוך סיבות ומניעים שונים זה מזה רוצים למצוא תשובה לשאלותיהם.

בניגוד לרבים, אני מגישה זר של פרחים ליוצאים בברכת דרך צלחה, ולחוזרים - זר פרחים בברכת שובכם לשלום.

הגפרור דולק ומצית את הנר. הנר עומד זקוף ובגאון נושא את שלהבתו הבהירה והצחה באון ובגדולה. השלהבת מאירה, השלהבת מפזזת. באמצע צבע כחול וחום. הפתילה לא נאכלת, כבעה הצהוב, צבע החמצן, מהבהבת הפתילה. הפתילה נאכלת, השעווה נאכלת, הפתילה נגלית ונאכלת, הולכת ונאכלת. השעווה נאכלת. הנר כחצי הגודל. בצבע החום והכחול, הפתילה לא נאכלת. בהגיע הפתילה לצהוב - איננה. הנר ברבע הגודל. השעווה נמסה, מגלה חלק מהפתילה. השעווה נוזלת לצדדים. הפתילה נאכלת. הנר מגיע לסופו. נשיקה.

מה טחינה עושה? - אבק. מה אבק עושה? - נכנס לאף. מה האף עושה? - מתעטש. מה העיטוש עושה? - מפזר חיידקים. מה החיידקים עושים? - שפעת. מה שפעת עושה? - שכיבה במיטה. מה שכיבה במיטה עושה? - בריאות. מה בריאות עושה? - עבודה. מה עבודה עושה? - פרנסה. מה פרנסה עושה? - אוכל. מה אוכל עושה? - הרחבת הדעת. מה הרחבת הדעת עושה? - פתיחות אופקים. צא וראה - שטחינה עושה פתיחות אופקים.

א י ל נ ה ר.

ד"ר ח' מדינוני הוועדה לחבר העבוגר.

16.12.87

- (1) החלפת ראובן מ. זבת-שבע בוועדה. ועדת ההצעות מספלת במציאת 2-3 חברים שיחליפו את הנ"ל. בקשתנו היא שבין המועמדים לוועדה יהיו גם בת/בן משק, שלהם יש הורים מבוגרים בקיבוץ.
- (2) בזמן האחרון יש התעוררות בתנועה בארץ וגם באיזור - לצורך מתן ייעוץ ואוורן קשבת לחברים ותיקים ובעיותיהם השונות. בין היתר התקבלה הודעה על פתיחת חוג לבנו +60 בקרית שמונה בקרוב. את החוגים תעביר מלכה הדדי, עובדת סוציאלית עם נסיון רב. הכוונה לפגישות של שעתיים בבוקר, פעם בשבוע או שבועיים. כמו כן יש אפשרות של קבלת ייעוץ אישי ללא תשלום באורנים ו/או בתל-אביב. החברים המעוניינים מתבקשים להתקשר עם אלזה.
- (3) בית תחביב: העבודה בשיפוף ושינוי הבית המיועד בעיצומה. נעשים מאמצים להתאים אותו גם להורים, שיפגשו שם במשך הבוקר וגם לחברים אחרי-הצהריים ובערב לחוגים שונים ופעילויות מלאכה. לצורך זה חייבים לבצע שינויים, הורדת קירות, הרחבת דלתות, החלפת חוסי חשמל וכו'. אנו מקווים, שהתרומות שהתקבלו למטרה זו יכסו את רוב העבודות הדרושות.
- (4) בתוכנית ההשקעות שהגשנו לשנה הבאה כללנו ציוד מסויים לבית התחביב, כמו כן כיסוי כספי להמשך השינויים בדלתות המקלחות אצל חברים מבוגרים.
- (5) בעקבות צירופו של אלן א. לגוף המלווה את בניית המדכז הציבורי דנו על כמה נקודות חשובות במיוחד לציבור המבוגר. העלינו את הצורך לכלול את המעלית כבר בשלב א' של ביצוע התוכנית - לאור העובדה שאין שירותים בכל הבניין אלא בקומת הקרקע.
- (6) אלזה דיווחה על השתתפותה בכנס שהתקיים בקיבוץ דפנה של רכזות ועדות קשישים של עמק הירדן והגליל העליון. בכנס מסרו אינפורמציה על מרכזי סיעוד ובתי מלאכה מוגנים, הקיימים ברוב המשקים הוותיקים, ובצורך להגביר את המודעות לתכנון מראש אצל הקיבוצים הצעירים יותר. החליטו להקדיש בעתיד הקרוב כנס מיוחד לנושא השתתפות הבנים בבית ומחוץ לקיבוץ בדאגה ובטיפול בהוריהם הוותיקים. (אלזה התרשמה במיוחד מכלי-רכב שיש בדפנה, שעומד לרשות חברים ותיקים ומוגבלים ומסיע אותם לעבודה, לחדר-האוכל ולפעולות שונות. הנהג בעצמו חבר מבוגר ואפשר להתקשר איתו בכל עת באמצעות טלפון נייד.

רשמה: אלזה

אלינו מה "מבוגרים".

עומדים בחברה הקיבוצית?...

[illegible]

... לתשובת לבכם. ...

ביטוח דירות חברים

איציק - הנהי"ח

פוסט-חנוכה.

למי שלא הצליח לרוץ בין הטיפות או שמסיבות אחרות לא הגיע למסיבה המש-

פחתית המוצלחת - הנה המשימות שהיו:

- (1) סביבון מתקציב מצוקה
- (2) חנוכיה לי יש
- (3) חלון לחשמון
- (4) כמו מי הוא המכבי...
- (5) המשימה המקורית המסורתית
- (6) הנר המדיק ביותר
- (7) "חנוכה-שפיל" המוחץ
- (8) יש לי מנגינה - חסרה לי מילה -

ולפניכם חלק מהביצועים למשימה האחרונה:

ימי המצוקה כלכלית - מצוקתנו

חיל ורעדה מכניסים לבטננו

לילה ויום נהסס, נתלבס

כמה עוד אפשר רק סתם להתחבט?

נתעשתה!

נחייכה!

נהדק נא את החגורה!

ויהיה בסדר

גם אם קצת אי-סדר

נמשיך, נמשוך ת'עגלה!

אודי-דליה-רחל

טבא בנה קיבוץ

על טלעים מול סוריס הרא בנה (2)

יודעים אתם לכבוד מה (3)

לכבוד הדור הבא.

סבתא גידלה ילדים

באוהל, צריף בלי חשמל (2)

יודעים אתם לכבוד מה (3)

סיהיה המשך למפעל.

אבא המשיך גם לבנות

לחסל לחסל החובות (2)

יודעים אתם לכבוד מה (3)

שלנכד יהיה מה לעשות.

אמא גידלה ילדיה

בלינה משפחתית היא גידלה (2)

יודעים אתם לכבוד מה (3)

שתהיה תוספת לבנייה.

כולנו בנינו קיבוץ

לטרב רגס לרע (2)

יודעים אתם לכבוד מה (3)

שתהיה לעם מדינה.

רחל א.

לשנה הבאה בחדר-אוכלנו המורכב!

ספרים חדשים בספרייה -

המחבר	שם הספר	התוכן
זינגר ישראל יהושע	בית קרנובסקי	רומן
סבטו ארנסטו	על קברים וגיבורים	"
סנדרס לורנס	הדיבר השמיני	רומן בלשי
רילקה ריינר מריה	באור חיפשוך. מלאכים רבים	מבחר שירים
יחיאל גואנה	המכה ה-11	האיידס בישראל ובעולם
בנבנישתי מירון	לקסיקון יהודה ושומרון	יישובים, מינהל וחברה
אלמוג רות	- שורשי אוויר	רומן פסיכולוגי
באבל איסאק	חיל הפרשים ועוד סיפורים	רומן רוסי קלאסי
בן-גוריון רזיה	נסיעה	רומן ישראלי מודרני
ג'יימס פ.ד.	כסו את פניה	בלש
" " "	הגולגולת שמתחת לעור	"
הרברט פרנק	ניסוי דוסאדי	מדע בדיוני
ז'קונט אמנון	איש הסגריר	רומן מתח
יפה רונה	אחרי פגישת מחזור	רומן
לאיול גבין	- רשימת כרגים	מתח-ריגול
קנטי אליאס	עד שמיעה	חמישים דיוקנות
נבוקוב ולדימיר	אלה תולדות סבסטיאן	רומן
בורקו הלן	סיפורי טירונות	כזה"ל
ליבלין עמיה	אביב שנות	מחקר על חוויות השירות כזה"ל
ארן טובה	דל כולסטרוול	בישול דיאטטי

A Guide to Natural Therapies	Alternative Medicine	Stanway A.
Crime	Great Gardens of the World	King R.
Science Fiction	The Shadow Man	Barrol C.
Urban Crime Thriller	One Tree	Donaldson S.
Novel	The Timothy Files	Sanders Lawrence
Novel Thriller	The Bender	Scott Paul
Science Fiction	Windmills of the Gods	Sheldon Sydney
Novel	The Final Encyclopaedia	Dickson G.R.
Novel - Crusader Period	Russian Spring	Jones Dennis
	Shield of Three Lions	Kaufman Pamela

cont.

THE KFAR HANASSI ARTS INSTITUTE

The Arts Institute at Kfar Hanassi, a well established kibbutz in the Upper Galilee, offers artistically-minded participants a unique opportunity. An intensive blend of Hebrew study, physical work in the various branches of the kibbutz, and study in the arts makes the Institute program unique. Nowhere in the world can students study about Israel and explore the roots of the Jewish people so intensively, while expressing themselves in the powerfully personal way available through the arts.

Kfar Hanassi was founded by English members of the Habonim youth movement. The kibbutz branches include chicken farms, avocado groves, cotton, sheep, and a valve factory. The kibbutz is known for its strong social life and spirited idealism.

The Institute's purpose is to enable participants to experience Judaism and learn more about themselves in a residential Jewish environment. Kibbutz members integrate you into a thriving kibbutz community, teach you Hebrew, "adopt" you into their homes, and allow you to contribute to the economic life of the kibbutz. Simultaneously, each participant will work in one of the five art specializations, and will receive a wealth of supplementary learning experiences in the course of his or her three month stay on the kibbutz. Each student may choose one of the art-specialty areas:

CERAMICS

Students will work on various methods of handbuilding, color and glaze, and free sculpture, as well as some work on the wheel, with a focus on Jewish holidays and their symbols. The course will include field trips to archaeological sites as well as a visit to Israel's leading ceramic museum in Ramat Aviv.

PAINTING AND DRAWING

Participants will venture into the fields, hills, towns, cities and ancient sites of the Galilee, sketch-books in hand, and will draw Israel as it "speaks" to them. Model-drawing, including studies of a Bedouin model in traditional dress, will be part of the course.

PHOTOGRAPHY

Photographers will study camera technique, printing and enlarging, studio lighting for still life, portraiture in the studio, portraiture in environment, scenery and architecture, and "subjective camera." Course participants must bring an adjustable 35 mm camera.

WOODCRAFTS

This course will include wood-work techniques, including chip-carving, wood-burning, fret work, woodprint carving, and figure carving. Students will create their own Jewish artifacts, such as spice boxes, mezuzot and torah pointers. Students will work on a major project of their choice.

SOFT SCULPTURE AND TEXTILE ARTS

The course will be divided in two parts; students will fashion dolls, studying the ways in which Jewish ethnic sub-groups express culture through dress, and creating traditions Jewish costumes. During the second part of the course, students will learn embroidery techniques, and will focus on ethnic Jewish embroidery styles.

HIGHLIGHTS

In addition to the separate artistic specifications, the following will be offered for all program participants:

- * Self-expression workshop: Locating and unleashing your personal muse using non-verbal and theatre techniques, centering, relaxation, and improvisation.
- * Discussions with a variety of kibbutz members on different aspects of kibbutz life, the modern challenges on kibbutz, kibbutz as a Jewish way of life, kibbutz education.
- * Visits with artists of the Upper Galilee in their studios.
- * Visits to the major museums of Israel.
- * Supplementary presentations on Israeli and non-Israeli Jewish art, Chagall, Rembrandt. Lectures on Jewish symbols, and an artistic survey on "the Jewish fabric of life."

STAFF

The basic framework is alternate days of work and study. Art workshops will meet twice a week for 3-4 hours. Students will have the opportunity to do additional work on their own.

REQUIREMENTS AND WHAT YOU SHOULD DO NOW

You must be between 18 & 35 years of age and be in good health. You must approach a Kibbutz Aliya Desk representative, undergo an interview, and fill out all the requisite forms. During the interview, you will choose your art specialization. While expertise in your art specialization is not required, these courses are available to those who have already done some work in the field and who are familiar with the basics of the art form. In all areas of specialization, there will be participants who are well advanced in the field and others who are not. The art instructors have designed their courses to be able to accomodate a wide range of relative accomplishment.